

Arts Escèniques

Model 1. Instruccions

Heu de triar una opció entre les dues que s'ofereixen: **A** o **B**.

Cadascuna de les dues opcions consta de tres parts: **a**, **b** i **c**.

La part **a** és comuna per a les dues opcions.

Part a: qualificable amb 4 punts.

Consistirà en l'anàlisi dels elements escènics d'un vídeo proposat representatiu de les arts escèniques.

Hom valorarà la correcció en l'ús del llenguatge i la terminologia específica utilitzada, així com l'ordre i estructuració de l'exposició de les característiques principals dels diferents elements escènics.

Cal cenyir-se estrictament al vídeo proposat.

Part b: qualificable amb 4 punts.

Consistirà en el desenvolupament, per escrit, de la dramatització i l'escenificació d'un text narratiu, situació o tema presentat d'una de les opcions proposades.

Hom valorarà la correcció en l'ús del llenguatge, els coneixements i la qualitat d'aquests, l'aplicació terminològica i la redacció de la posada en escena tenint en compte els elements escènics principals.

Part c: qualificable amb 2 punts.

Heu de contestar al full **un** dels dos temes proposats sobre les arts escèniques i el seu context històric de l'opció elegida a la part **b**.

Hom valorarà la correcció en l'ús del llenguatge i la terminologia utilitzada, així com l'ordre i estructuració de l'exposició del contingut del tema escollit i dels diferents apartats principals del tema escollit.

Cal cenyir-se estrictament al tema.

Arts Escèniques

Model 1

Opció elegida

Nota 1a

Nota 2a

Nota 3a

A B

Aferrau la capçalera d'examen
un cop acabat l'exercici

Part a (comuna per a les dues opcions): qualificable amb 4 punts.

Analitzau i comentau el vídeo proposat tenint en compte els apartats següents:

- 1r. Tipus d'art escènica.
- 2n. Aspectes en un acte escènic relacionats amb:
 - a) El procés comunicatiu.
 - b) La materialització escènica.

Continuació de la resposta de la part a.

Part b: qualificable amb 4 punts.

Elegiu una opció i redactau la posada en escena del fragment, tema o situació següent, tenint en compte els elements escènics principals.

Opció A

Plorar a les vores del riu Mapocho

A les entrevistes llargues arriba sempre el moment de respondre a la pregunta si un viu del que escriu, i les respostes varien entre la taxativa en què l'interpel·lat diu amb tota claredat que no i aquelles en què s'embolica tractant de declarar la veritat (això és, també que no) però deixant entreveure que sí, que més o menys, que en certa forma els seus llibres són un èxit.

Un viu de moltes coses, del que busca amb intenció i del que les circumstàncies van disposant, i és evident que no hi ha dues experiències iguals: mentre Shakespeare escrivia les seves obres i aquestes s'interpretaven a Londres, Cervantes cobrava impostos o recollia gra per a l'Armada Invencible (destinada, entre altres coses, a fer desaparèixer, sense proposar-s'ho, el teatre de Shakespeare). Shakespeare era pròsper i Cervantes pobre, cada un com a reflex dels seus respectius països.

Potser per això la pregunta si un viu dels seus llibres només es fa en certs llocs. No recordo si també a Espanya, però rarament l'he vista formulada als Estats Units, a França o a Alemanya. A aquests últims o no els interessa del que visqui l'escriptor, o només entrevisten els que òbviament han passat la barrera d'aquest dubte. O de les preguntes ximpls.

Quant a nosaltres, som com Ginés de Pasamonte, gent de molts oficis, i la nostra herència és picaresca, i unes vegades som presos i d'altres caminem amb una mona endevinadora o un cap parlant, mentre al marge escrivim el que bonament podem.

Opció B

Situació familiar

Un grup de persones es plantegen si la mentida pot estar justificada.

Continuació de la resposta de la part b.

Part c: qualificable amb 2 punts.

De l'opció triada a la part b, desenvolupau un tema dels dos proposats.

Opció A	Opció B
<p>c.1) El teatre a Roma. Orígens, formes i principals autors (Plaute i Terenci).</p> <p>c.2) El teatre a les literatures hispàniques des de 1900 fins a 1939 (Valle Inclán, García Lorca). La innovació modernista en el teatre català (Josep M. de Sagarra).</p>	<p>c.1) Teatre del Renaixement. La Commedia dell'Arte (orígens, característiques, tècniques i estructura, personatges i màscares).</p> <p>c.2) Teatre de l'absurd (Samuel Beckett i Eugène Ionesco). Nou teatre: Nova York. Teatre pobre de Grotowski (Peter Brook, Tadeusz Kantor, Heiner Müller).</p>